

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1/ K. H.**, bytom P., **H. M.**, bytom P., proti odporcom: **1/ Č.**, so sídlom v B., **2/ Z.**, so sídlom v L., v dovolacom konaní právne zastúpená A., so sídlom v B., **o určenie, že záložné právo neexistuje**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C 69/2007, o dovolaní odporcu 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2012 sp. zn. 5Co 17/2012 takto

r o z h o d o l:

Dovolanie odporcu 2/ **o d m i e t a.**

Navrhovateľkám 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava I uznesením z 13. decembra 2011 č.k. 9C 69/2007-345 zastavil konanie v časti návrhu voči odporcovi 2/ s odôvodnením, že navrhovatelia pred začatím konania vo veci samej podaním doručeným súdu 1. decembra 2011 vzali návrh proti odporcovi 2/ späť. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že navrhovatelia síce zavinili, že konanie muselo byť zastavené (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.) a teda sú povinní nahradiť trovy konania odporcovi 2/, avšak tomuto preukázateľne v konaní žiadne trovy nevznikli.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporcu 2/ uznesením z 10. februára 2012 sp. zn. 5Co 17/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.), a navrhovateľom 1/ -2/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odporca 2/ zaslal súdu prvého stupňa (podaním zo 7. novembra 2011) plnomocenstvo udelené A., opomenul si však náhradu trov (hoci v zatiaľ nevyčíslenej výške)

uplatniť resp. podať návrh na náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. Za tejto situácie, keď nakoniec zo spisu ku dňu rozhodnutia súdu prvého stupňa (hoci sa toto nevyhlasovalo) žiadne trovy nevyplývali (na prípadné trovy právneho zastúpenia sa v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. neprihliada), súd prvého stupňa postupoval správne, keď odporcovi 2/ (z dôvodu nepodania návrhu na náhradu trov konania) náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca 2/, ktorý navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že A., doručila dňa 18. novembra 2011 (teda dva týždne pred ako navrhovatelia zobrali návrh späť sprievodný list spolu s plnou mocou, z ktorého vyplýva, že dňa 07. novembra 2011 došlo k prevzatiu právneho zastúpenia odporcu 2/. Povinnosťou súdu prvého stupňa bolo doručiť odporcovi 2/ podanie, ktorým navrhovatelia zobrali späť návrh a vyzvať ho, aby sa k vyjadril k späťvzatiu návrhu a k tomu, či si uplatňuje náhradu trov konania súdu prvého stupňa. Ďalej v dovolaní namietal že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a vade rozhodnutia pre miestami zmätočné odôvodnenie rozhodnutia podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c) OSP.

Navrhovatelia 1/ -2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského

rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie oprávnenej podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a žiadna z týchto väd ani v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania odporcu preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy oboch nižších stupňov, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou odporcovi realizáciu jeho procesných práv.

Dovolateľ tvrdí, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo tým, že mu nebolo doručené podanie navrhovateľov, ktorým zobrali návrh voči nemu späť.

Z ustanovenia § 96 ods.3 O.s.p. vyplýva, že nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie. Pojednávanie súdu začína tým, že navrhovateľ predniesol na výzvu súdu návrh alebo uviedol jeho obsah, v prípade jeho neprítomnosti návrh prečítal alebo predniesol jeho obsah predseda senátu (samosudca).

V danej veci došlo k späťvzatiu návrhu voči odporcovi 2/ skôr než začalo pojednávanie, preto stanovisko odporcu k tomuto dispozitívnemu úkonu navrhovateľa nebolo právne relevantné. Súd prvého stupňa preto nemal povinnosť doručovať odporcovi 2/ podanie navrhovateľa o späťvzati návrhu.

Postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom navrhovateľovi ani v súvislosti s uplatnením náhrady trov konania. Súd nemá povinnosť účastníka vyzývať, či si náhradu trov konania uplatňuje, pretože o trovách konania účastníkov a ich náhrade môže súd rozhodovať výlučne len na návrh účastníka (§ 151 pods.1 O.s.p.). Ak by tak súd urobil, porušil by princíp rovnosti účastníkov v konaní (§18 O.s.p.). Ostatné námietky odporcu 2/ sa týkajú nesprávnej aplikácie ustanovenia § 151 O.s.p. Námietka, že súd nesprávne aplikoval určité ustanovenie zákona alebo že podal jeho nesprávnu interpretáciu, je vo svojej podstate námietkou, že súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie ale nie je vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorý ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie oprávnenej odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p.

v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol odporca úspešný; právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo navrhovateľom 1/ - 2/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal navrhovateľom 1/ - 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodali návrh na priznanie náhrady týchto trov (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. septembra 2012

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta